

Det har aldeles Intet paa sig at votere denne Paragraph; men vi bør holde os til det, vi vide er Tilfældet, nemlig, at hvad enten vi votere den eller ikke; saa staaer Finantsministeren, i det Mindste for sin Person; og jeg paa staaer, ogsaa enhver kommende Finantsminister, lige ansvarlig for Anvendelsen af disse Penge. Enhver Tvivl derom gjør vor Stilling svagere, enhver Overbeviisning og Tro i denne Henseende gjør vor Stilling stærkere (M. Sager: Saa kunne vi jo vedtage Paragraphen!). Nei, saa kunne vi ikke vedtage den; thi, idet vi vedtage den, tvivle vi om, at Retten forud er tilstede (Nei!). Jo! saa troe vi, at vi skulle tillægge os en ny Ret, som vi ikke besidde. Dersom den ærede Finantsminister havde sagt: Ved at faae Krigsministeriets Budget struet op til den enorme Høide, hvortil det var bragt, have vi kun havt Lyst til at danne det Firum, hvorpaa Krigsministeriets Budget skulde holdes, naar engang Fællesforfatningen blev given, den Erobring have vi villet gjøre, saa kunde jeg have forstaaet, hvad man vilde naae derved, men saa, siger jeg, er det atter et Misbrug af Dvergangstiden til at fradrifte os det, som vi maafsee ellers ikke vilde give. Den ærede Finantsminister siger meget rigtig, at vi ikke kunne raadslaae om Fællesanliggender med saa fuldstændig Ret, som om der var en Fællesforfatning tilstede; men den ærede Finantsminister maa jo dog vel vide, at det, at der ikke er nogen Fællesforfatning tilstede, ikke er vor Skyld, og Finantsministeren maa vide, at denne Rigsdag, som sidder her, har saameget af Statens Raad i sig og har tjent saa vel ved at have havt det i sig i de Aar, som vi have gennemlevet, at man ikke skal ville afsnappe og aftorte os Noget, før Omstandighederne og Tiderne dertil ere der. Dersom der havde været Vanstuelighed her for at gjenneføre Fællesforfatningen, dersom der havde ligget en Fællesforfatning for os, som endog havde været meget indskrænket, som havde været meget lidt fyldestgjørende, og som vi havde kastet fra os, saa kunne man klage, men, har man nogenstunde seet blot en Stump af en Fællesforfatning, og have vi ikke endda lagt for Dagen, at vi ere villige til at gaae fremad, uagtet vi ikke have kunnet see den. Det er

en stor Uret, at man her vil komme til os, som sidde her nødtvungne til at deeltage i hele Raadslagningen over Rigets Sager; og som bruge denne Myndighed med et stort Maadehold, med en stor Tilbageholdenhed, paa den Maade, og endda vil vriste os det ud af Hænderne. Lader os ganske roligt votere imod denne Paragraph; men holde fast ved de Erkjendelser, den ærede Finantsminister har gjort, og holde fast ved vor Votering med Hensyn til Krigsministeriet, og saa see Tiden an. Lad det være Regjeringen, der, hvis den vil det, paany udsaaer Adspalttelsens Sød mellem Landsdelene, saaledes som det tidligere har været Tilfældet, og lader os ved enhver Leilighed række vor Haand til at gaae den kommende Tid imøde med saa god Villie som muligt; saa ville vi tilfids blive Herrer over Situationen. Lader os ikke komme til Strid over Sager af denne Art, om hvilke vi fra begge Sider maae erkjende, at de i Virkeligheden Intet betyde; vi fremme ikke vore Sager det Mindste derved, og vi give nogen Anledning til at benytte det imod os. Med Hensyn til Krigsministeriet have vi udøvet vor simple Ret med en stor Samvittighedsfuldhed, og jeg siger med stor Tilbageholdenhed. Efter at Krigen er ophørt, er der ikke gjort eet Skridt, for at bringe Staten derhen, hvor den maa komme, at den i Fred kan have Kræfterne paa rede Haand, for at bruge dem i Krig; thi man er stadigt bleven ved kun at staae disse Kræfter ved at bruge store Pengemidler, saa store, som denne Stat ikke kan staae dem tilveie, og, saalænge man bliver ved at gaae denne Vej fremad, bliver der den samme Strid mellem Krigsministeriet og denne Forsamling, hvorledes denne Forsamling end bliver sammensat; thi den kommer til at besinde sig ligeovers for en finantsfel Umulighed. Vi kunne ikke paa den Maade omgaaes med Statens Giendele og Borgernes Formue, at vi kunne sige, der findes Midler nok til gennem nye Skatter at staae nye Pengemidler. Der findes saa Midler i Landet til at staae Pengene tilveie, naar der ikke er den haardeste Nødvendighed, og til den Tid skulle vi oppare vore Kræfter. Den ærede Finantsminister har lidt for let sagt dette Ord ved Begyndelsen af denne Session, og det har